

der ikke har kunnet tilvænne sig det normale samfundsliv, og som derfor i almindelighed ville være henvist til offentlig forsørgelse, når institutionen ved iværksættelse af sociale hjælpeforanstaltninger skønnes at fremme de pågældendes muligheder for at føre en regelmæssig og ordnet tilværelse. Tilskud til sådanne institutioner afholdes efter de i § 70 A, stk. 3, fastsatte bestemmelser.

Bestemmelsen tager sigte på institutioner, der som *Kofoeds skole* i København tager sig af et klientel, som, hvis der ikke blev grebet ind i tide, før eller siden ville kunne forventes at komme under forsorg på arbejdsanstalter.

Efter de hidtil gældende bestemmelser i forsorgsloven fastsatte socialministeren *takster for opholdet på arbejdsanstalterne*. Denne takstmæssige betaling skulle erlægges til anstalten af den kommune, for hvis regning den indlagte forsørges, og anmeldes til refusion efter samme regler som ydet kommunehjælp. Den øvrige — og efter den gældende praksis for takstfastsættelse langt overvejende — del af udgifterne fordeltes efter folketal på amtsråds kredsen og de i forbindelse med denne stående købstæder.

De til grund for denne betalingsordning liggende forudsætninger var efter udvalgets opfattelse ikke til stede mere. En del af arbejdsanstalterne er, efterhånden som mange af disse er blevet nedlagt, i højere grad blevet landsdelsanstalter. Det er de områder og kommuner, inden for hvilke disse anstalter ligger, der i langt overvejende grad kommer til at bære udgifterne ved anbringelserne på anstalt. For anstaltskommunerne i almindelighed gør det forhold sig gældende, at trangen til anbringelsen, skønt den har foreligget forinden, ofte først konstateres ved den pågældendes henvendelse til denne kommune, der så må udrede den takstmæssige betaling for opholdet.

På denne baggrund er som en ny paragraf i forsorgsloven indsat følgende bestemmelser:

„§ 70. A. Af de *takster for ophold på forsorgshjem*, der fastsættes af socialministeren i medfør af § 43, og som skal dække $\frac{9}{10}$ af hjemmenes driftsudgifter, refunderer statskassen $\frac{3}{10}$ til hjemmene, medens de øvrige $\frac{7}{10}$ fordeles på landets